DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 1sten JUNY 1844. No. 22.

Droogte in Cuba. *Le Courrier des Etats Unis* van den 4 Mei bevat onder dit hoofd het volgende berigt:—

"Wy hebben bedroevende berigten uit de Havana, onder dagteekening van den 20 April, ontvangen. Het is meer dan zeven maanden, dat er aldaar geen druppel regen gevallen is, en deze langdurige droogte kan zeer noodlottig zyn voor den oogst van het suikerriet en de tabak. Het gebrek aan water was zoo groot, dat reeds twee honderd duizend stuks hoornvee aau hitte en dorst omgekomen zyn.

"Dit gebrek aan water heeft de rederyen van Nieuw York op het denkbeeld gebragt van eene geheel nieuwe onderneming. Men heeft twee brikken afgeladen met water van de Croton naar de Havana. De Couranten van de Havana zwaaijen lof toe aan de kapiteins dier brikken voor dit gelukkige denkbeeld, hetwelk zeer voordeelig is, zoo voor de afladers als voor de dorstige inwoners van de Havana."

Het is omgekeerd met den regen in deze streek. Van de overkust ontvangt men alhier berigten van aanhoudende en zware regens, welke groote schade aanrigten aan de koffy, katoen, suikerriet en maisvelden Onlangs schreef men uit Caracas, dat de schade, door de zware regens veroorzaakt, met geen honderd duizend pattienjes te vergoeden is.

Aardbeving. Dezelfde *Courrier des Etats Unis* bevat over de jongste aardbeving het volgende artikel:—

"Met de vaartuigen, aangekomen van Porto Rico en St. Johns, vernemen wy, dat de aardbeving, waarvan wy de eerste tyding uit St. Thomas ontvangen hebben, op al de Antilles sterk is gevoeld geworden. De kapitein van *Ann Louisa* verhaalt, dat op den 27 April te Mexico eene aardbeving heeft plaats gehad, waardoor aan de gebouwen groote schade is geleden."

De zittingen van het Congres der Republiek van Nieuw Grenada werden op den 1 Maart jongstleden geopend. In de boodschap van den President Herran aan het Congres, zegt hy: dat het land thans de volkomenste rust geniet; en dat, ten einde de droevige herinneringen van den burger oorlog, welke onlangs in eenige provintien gewoed heeft, uittewisschen, het raadzaam was, eene wet te maken ter terugroeping der opstandelingen, welke door de wetten van den 7 April en den 17 Mei 1841 uit het land gebannen zyn.

De boodschap bevat de volgende zinsnede aangaande de doorgraving van de landengte van Panama:—

"Het plan ter opening van een kanaal van gemeenschap tusschen de Atlantische en de Stille Zuid Zee is eene zaak, waarin magtige natien veel belang stellen. Nieuw Grenada ontbreekt het de vereischte fondsen om dit kolossaal werk te ondernemen; doch hetzelve bezit de hulpbronnen, welke, gevoegd by de middelen van de andere natien, de noodige waarborg aan de onderneming kunnen geven. Nieuw Grenada moet in alle gevallen het regt van souvereiniteit over de landengte, hetwelk hetzelve thans uitoefent, in deszelfs geheel en onverminderd blyven bezitten."

Op den 7 Maart is in de kamer van vertegenwoordigers van Nieuw Grenada eene wet doorgegaan, waarby bepaald wordt, dat er voortaan in de havens der republiek geen onderscheid zal bestaan tusschen de Grenadiaansche vaartuigen en die van andere natien. Men vreesde echter, dat deze wet in den Senaat tegenstand zal vinden.

Op denzelfden dag heeft de kamer het traktaat van handel en vriendschap, gesloten met Venezuela, bekrachtigd.

De zaakgelastigde der Vereenigde Staten heeft eene overeenkomst met het gouvernement van Nieuw Grenada aangegaan, waarby het vervoer van depechen naar plaatsen in de Stille Zuid Zee, over de landengte van Panama, gemakkelyk gemaakt wordt.

In *Le Courrier des Etats Unis* van den 30 April vindt men het volgende berigt van een opstand in Cuba, hetwelk waarschynelyk aan het verhaal, wegens het vergiftigen van het garnizoen van Havana, oorsprong zal gegeven hebben. Het berigt is genomen uit eenen brief van Havana van den 14 April. Het volgende is deszelfs zakelyke inhoud:—

"Het plan van opstand schynt te bestaan reeds drie á vier jaren geleden, en het is eene gelukkige omstandigheid, dat hetzelve tot rypheid is gekomen op een tydstip, waarin zoodanig een man met geestkracht, als de Generaal O'Donnell, aan het hoofd van het bestuur is. Hy heeft besloten het kwaad met den wortel uitteroeijen. Heden moeten 25 negers, 4 engelsche ambachtslieden en een dichter. een kleurling, die den titel van keizer Placido I, zou dragen, gefusileerd worden. Men heeft correspondentien tusschen hen en Sto. Domingo onderschept. Dagelyks hebben er gevangennemingen plaats."

De Engelschen, en met name de gewezene engelsche Consul Thurnbull, worden beschuldigd als aanstokers van dezen opstand. Het plan was echter zeer dom ontworpen. Den vryelieden zyn by deze gebeurtenis eenige voorregten ontnomen.

Gedurende den Spaansch Columbiaanschen oorlog verminderde het hoornvee zeer sterk in de grasvlakten (*los llanos*) in het Zuiden van Venezuela, daar de oorlogsvoerende partyen hetzelve slagteden ten behoeve der troepen; en men weet, hoe ruuw zulks toegaat: er wordt meer vernield dan verbruikt. Na het ten einde loopen van den oorlog, ontstond er een veepest of sterfte onder het vee, die langen tyd gewoed heeft. Het verminderen van het slagtvee was oorzaak, dat er eene belasting gelegd werd op deszelfs uitvoer, ten einde denzelven te stremmen. Deze belasting is echter na het ophouden van de veepest en het weder toenemen van het vee weer opgeheven. Men hoopt zelfs den ouden uitweg van hoornvee en gedroogd vleesch naar de spaansche kolonien wederom te herstellen. De uitvoer dezer artikelen naar die kolonien was eertyds zeer aanzienlyk.

Het lezen van de wet, welke den uitvoer van het rundvee vrystelt, brengt ons eene anekdote te binnen, welke ons is verhaald geworden door een tolbeambte uit Barcelona.

Een schipper wilde tien ossen of stieren uitvoeren, en om de uitgaande regten te ontduiken, verzon hy deze list: Hy vroeg aan den ambtenaar, die de permitten daartoe moest afgeven, een permit tot uitvoer van tien papegaaijen. "Dit is niet noodig," zeide die ambtenaar. "Er worden geene uitvoerregten voor betaald, derhalve wordt er geen permit daartoe vereischt." "Ja toch, ik wil niet bemoeijelykt worden door de kustbewaarders; en wat kan het U schelen, ik betaal toch voor het permit."— "Wel als gy er een wilt hebben, dan zal ik er U een geven; het kost zoo veel."

Permite al Capitan .... de la balandra .... para estraer diez Loros.

Onze schipper haalde eene streep door de *L* en toen was het:

Permite al Capitan .... de la balandra .... para estraer diez Toros.

Hy voerde derhalve tien of meer stieren of ossen kosteloos uit. Men moet hierby opmerken, dat, wanneer men eene streep door de spaansche *L* haalt, dezelve eene *T* wordt.

Parys. Men heeft den voorslag gedaan, om aan elk der 86 departementen van Frankryk een stuk grond in Algerie af te staan, en daarop een dorp te stichten voor yverige landbouwers uit die departementen; elk dorp zou den naam van deszelfs departement dragen, hetwelk aan de kolonisten het moederland zou doen herinneren.

Weenen, 9 *Maart.* In het Mineralien kabinet vindt men niet minder dan 258 Meteoriten. De custos, de heer *Partsch,* heeft daarover een wetenschappelyk werk uitgegeven; volgens hetzelve, bestaat deze verzameling Meteoriten uit 94 verschillende nedervallingen en wel van 69 van meteorsteenen en van 25 meteoryzers, te zamen 258 stuks luchtsteenen, welker waarde op 33,196 fl. worden geschat.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Mei 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, de dagteekening van heden No. 218, zyn, onder nadere goedkeuring van hooger hand:

a. de Heer Johs. de Veer Jz. klerk van den 2 rang, belast met de functien van klerk van den 1 rang, ten kantore van den Procureur des Konings.

b. de Heer J. H. Crisson klerk van den 3 rang, belast met de functien van klerk van den 2 rang, ter Administratie van Financien.

c. de Heer J. H. Schotborgh Ms. Z., belast met de functien van klerk van den 3 rang, ten kantore van den Kolonialen Magazynmeester.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Mei 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 8 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE genen, die zich, wegens den aanslag van de belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar, aan de Commissie ter doleantie beklaagd hebben, en wier rekeningen aangenomen zyn, worden hierby opgeroepen en aangezegd om binnen den tyd der eerstvolgende acht dagen, van heden afterekenen, ten kantore van den ondergeteekende, het resultaat der beslissing op hun beklag te komen vernemen.

Curaçao den 28 Mei 1844.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

*** *ONDERTROUWD.*
WILLEM TELL LAUFFER
EN
MARIA HERMINA PIETERSZ.
Curaçao den 31 Mei 1844.
Strekkende deze ter bekendmaking aan familie en vrienden.

OVERLEDEN verleden Maandag, den 27 Mei, in den ouderdom van 18 jaren, de Heer AUGUSTINUS KAREL THEODORUS VAN DER MEULEN, Roomsch Katholyke Theologant.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1844.

L. K. Vrydag den 7 te 3 u. 52 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 15 te 7 u. 49 m. 's avonds.
E. K. Zondag den 23 te 10 u 47 m. 's voormiddags.
V. M. Zondag den 30 te 1 u. 39 m. 's nachts.

Verleden Maandag, den 27 Mei, is van deze haven naar Amsterdam vertrokken, de amerikaansche brik ABEONA, Kapitein F. DOANE, en als passagiers met dezelve een zoon van den Heer J. A. JESURUN en een zoon van den Heer D. A. JESURUN.

Toen Spaansch Sto. Domingo zich onafhankelyk verklaarde van Haiti, beraamde de President Herard het plan om hetzelve weder aan zich te onderwerpen.— Tot dat einde trok er eene legerafdeeling op van de Kaapstad om Sto. Domingo noordelyk binnen te rukken, terwyl Herard zelve met het hoofdleger oostelyk optrok en na eenen geringen wederstand de grensplaats Azua innam. De tyding der aannadering van twee haitiaansche legerafdeelingen verwekte schrik en bezorgdheid in Spaansch Sto. Domingo. Men vreesde de togten van Genserik en Attila te zien hernieuwen, en een gedeelte der inwoners van Sto. Domingo begaf zich buitenlands. De gevestigde vreemdelingen wachteden echter het gevaar af, in hoop om by de aannadering der Haitianen toevlugt te zullen vinden aan boord der oorlogsvaartuigen hunner natien. Het onweder, dat boven Spaansch Sto. Domingo hing, dreef echter af, want de legerafdeeling van het noorden werd te Santiago terug geslagen, trok daarop naar de Kaapstad terug en ontbond zich grootendeels. De negersoldaten verlieten in massas deze afdeeling en begaven zich naar hunne haardsteden; zy gaven voor wel tegen een buitenlandschen vyand te willen vechten, maar niet tegen hunne landgenooten. De Kaapstad, als hoofdplaats van het departement van het noorden, gaf hierop een manifest uit, vol van grieven tegen den President Herard, verklarende tevens, dat het tegen haar zin was, dat Spaansch Sto. Domingo door geweld van wapenen onder Haiti zou terug gebragt worden; men moest hetzelve de vryheid laten om zich federatief met Haiti te vereenigen, of wel om als een onafhankelyke staat een offensief en defensief verbond en een handeltraktaat te sluiten. Weldra volgden de andere departementen der republiek dit voorbeeld na en vaardigden manifesten uit vol grieven tegen den President Herard en verklaarden hem vervallen te zyn van het presidentschap. Generaal Herard was ondertusschen te Azua, afwachtende de tyding der aankomst van het leger van het noorden vóór de stad Sto. Domingo, toen hy het berigt van zyn eigen afzetting en het benoemen van zyn plaatsvervanger vernam.

De dominicaansche gevangenen in de Kaapstad ontsnapten by die gelegenheid, en die te Port-au-Prince werden door den nieuwen President ontslagen. En het is te hopen, dat het dominicaansche gouvernement het beslag, dat op haitiaansche eigendommen ligt, zal opheffen; want het verkoopen van dit eigendom zou nadeelhand ten koste van het gouvernement zelven komen, zoo als zulks bereids in Hayti en Venezuela heeft plaats gehad. Men zal zich herinneren, dat na het sluiten van het vredestraktaat met Frankryk, Haiti schadevergoeding aan de fransche onderdanen heeft moeten geven. Dergelyke schadevergoeding zal Venezuela ook aan spaansche onderdanen moeten geven.

In de *Atlas*, eene Courant van Boston, van den 9 Mei, wordt een brief van Kingston Jamaica, van den 20 April, medegedeeld, waaruit blykt, dat omtrent duizend kleurlingen, vlugtelingen van Haiti, aldaar aangekomen waren.

In eene Courant van Port Republicain, *Le feuille du Commerce*, van den 5 Mei, vinden wy de volgende byzonderheden ten opzigte den Generaal Herard-Dumesle, Secretaris van Staat voor de departementen van Buitenlandsche zaken, van Oorlog, van Marine, enz.

Na de afkondiging der benoeming van Generaal Guerrier tot President van het departement van het Noorden, op den 3 Mei, te Port Republicain, nam de generaal Herard-Dumesle de vlugt uit de hoofdstad, vergezeld van zyne guides, aides-de-camp, lastdieren, enz. om zich naar alle waarschynelykheid, naar Azua te begeven. Er werd hem dadelyk tien nationale gardes der hoofdstad achterna gezonden, met last van den President Guerrier om hem levend of dood terug te brengen. Hy werd ook aan de Groote Rivier ingehaald, en zou wederstand geboden hebben, maar toen hy de schriftelyke order van President Guerrier zag, gaf hy zich terstond over. De Generaal Herard-Dumesle werd naar het nationale paleis gebragt, en aldaar gehouden tot den volgenden dag, den 4, wanneer het hem veroorloofd werd ten zynent te worden geconsigneerd, waar hy bewaakt werd door een twaalftal nationale garde.

Men is, zegt die Courant, zeer verwonderd, dat hy niet in eene gevangenis opgesloten is geworden; want hy is, zegt men, de bewerker van al het onheil, dat er in de republiek voorvalt, wegens zyne kuiperyen, knevelaryen en verkwisting van de nationale inkomsten. Ook heeft hy vele deelgenooten en handlangers. Men wil, zegt de Courant, zyn bloed niet hebben, noch die van anderen, maar men wil, da: hy gedwongen worde de publieke gelden, welke hy met de zyne geroofd heeft, terug te geven. Het nieuwe bestuur moest hem noodzaken rekening en verantwoording van zyne gehoudene administratie te geven.— Men vreesde echter, dat men hem aan boord van een of ander vreemd oorlogs vaartuig zal laten ontvlugten. Hetzelfde blad maakt de aanmerking, dat de massa der haitiaansche natie eene wezentlyke goede natie is; doch dat men zulks niet van de meeste der ambtenaren kan zeggen.

Uit dit en voorgaand berigt ziet men, dat het nieuwe Bestuur van Guerrier vredelievend en niet vervolgzuchtig is.

Naar luid van brieven van Jacmel, van den 18 en 20 Mei, in den loop der week alhier ontvangen, werd de Generaal Herard aldaar binnen kort verwacht met de legerafdeeling, welke tegen Santo Domingo opgetrokken was. Men was er nog niet gerust gesteld. De Generaal Ocao, opperbevelhebber van het leger te Aux Cayes, had zich nog niet onderworpen aan den nieuwen President Guerrier; hy wilde zulks wel doen, maar onder voorwaarde, dat Aux Cayes als een federatieve staat erkend worde, en dat hy en de officieren, welke hy benoemd heeft, hunnen rang blyven behouden.

De gewezen President Herard heeft eene daad gepleegd, waarover men te Jacmel zeer ontevreden is. Hy heeft de stad Azua door den brand doen vernielen en de suiker plantagien verwoest.

Andere berigten zeggen, dat hy niet alleen de stad Azua, maar ook de andere steden op de grenzen San Juan en Neiva door den brand heeft laten vernielen. Dit is eene daad, welke de Dominicanen tot wraakoefening zal aansporen, en die al hetgeen men in de manifesten van zyne wreedheid gezegd heeft, waar maakt.

De koning der Franschen heeft de ridderorde van het legioen van eer geschonken aan de tegenwoordige spaansche bewindslieden. Volgens de engelsche Couranten zyn hunne verdiensten de volgende: Het bestuur van Espartero omverre geworpen te hebben door omkooping van het leger; de order van zaken zoo veel het mogelyk is terug gebragt, zoo als dezelve was ten tyde der spaansche koningen; en van Generaal Narvaez in het byzonder, door Spanje van het noorden tot het zuiden door den carlistischen partyganger Gomez te laten uitplunderen, toen hy de afdeeling der troepen, die tegen Gomez was uitgezonden, kommandeerde.

De engelsche ambassadeur te Madrid had eindelyk van het spaansche ministerie de toezegging verkregen, dat er geene Spanjaarden meer, welke zich aan de jongste onlusten hadden schuldig gemaakt, zouden doodgeschoten worden.

Een engelsche zendeling had te Madera twee Portugezen tot de Protestantsche kerk overgebragt; zy werden dientengevolge door de geestelykheid aangeklaagd by het bestuur van Madera, gevangen genomen en naar Lissabon opgezonden.

Het geregtshof aldaar, uitspraak doende

over deze regtszaak, merkte aan: dat volgens de Constitutie niemand om zyne godsdienstige gevoelens mogt vervolgd worden; derhalve was er geene straf bepaald tegen apostasie of afval van de roomsche kerk. De beschuldigden werden ontslagen, en de Engelschman vroeg daarenboven schadevergoeding voor het aanhouden van zyn persoon.

Brieven uit Konstantinopolen, van den 27 Maart, in de *St. James Chronicle*, van den 16 April, vermelden, dat de concessie, gedaan door de Porte aan de engelsche en fransche gezanten, betreffende de bekeerde renegaten, de belangrykste verrigting is in de jaarboeken van Turkye, en het is een doodslag aan het ottomanisch fanatismus toegebragt.

Gelyk bekend is, werden de genen, die tot de mahomedaansche leer waren overgegaan en tot de christelyke godsdienst terug keerden met de dood gestraft. Onlangs had er zoodanig een geval plaats, en de gezanten der groote mogendheden maakten zich die gelegenheid ten nutte om zich te verzetten tegen die wet. Aanvankelyk wilde de *Reis Effendi* geen gehoor leenen aan de vertogen der gezanten, maar door bedreiging werd de wet, welke de genen, die de mahomedaansche leer verlaten, ter dood veroordeelt, afgeschaft.

De kwestie wegens het ter dood brengen van de bekeerde renegaten was niet afgeloopen, of de russische gezant zond eene nota in aan den Divan, betrekkelyk de buitensporigheden, welke gepleegd worden door de Albanezen jegens de Christen bevolking in het district van Iscupe. De russische gezant nam, zegt men, een hoogen toon aan in zyne nota en gaf zelfs bevel aan den kommandant der oorlogs brik, aldaar op station ten dienste van het gezantschap, om geen saluut te doen ter eere van den Sultan, toen deze op den 22 Maart er voorby ging om zich naar de Moskee te begeven.

Turkye zal blyven bestaan zoo lang als de groote mogendheden zulks believen.

De jongste engelsche Couranten vermelden, dat de bekende zendeling Wolff latere berigten had uit Bokhara, waaruit zou blyken, dat het nog onzeker is of Kolonel Stoddart en Kapitein Conolly ter dood gebragt zyn; men gelooft eerder, dat zy in eene gevangenis opgesloten gehouden worden. De Heer Wolff was op zyne reis naar Bokhara te Teheran, de hoofdstad van Persien, aangekomen. De engelsche ambassadeur te Teheran had van den koning van Persien verkregen, dat deze een brief aan den Ameer of vorst van Bokhara had geschreven tot voorspraak voor de beide engelsche Heeren, zoo dezelven nog in leven en in de gevangenis mogten zyn. Deze voorspraak van een mahomedaansch vorst by een ander zal beslissend zyn, en nu zal het weldra blyken, of deze Heeren nog werkelyk in leven zyn, in de gevangenis omgekomen, of aldaar onthoofd zyn.

De vermaarde deensche beeldhouwer Thorwaldsen overleed op den 25 Maart jongstleden in Koppenhagen, in den ouderdom van 74 jaren.

Er bestaat wederom vreeze, dat Frankryk andermaal den oorlog aan Mexico zal doen ter naleving van het traktaat, gesloten by de teruggave van Vera Cruz. Zeventien Franschen hadden reeds hunne winkels gesloten, ten gevolge der nieuwe wet, welke het verkoopen van goederen in klein aan vreemdelingen verbiedt. Dit verbod was reeds eenmaal de oorzaak van eene vredebreuk tusschen Frankryk en Mexico.

Het traktaat ter inlyving van Texas in de Vereenigde Staten van America en de onderscheidene stukken ter regtvaardiging dezer handeling zyn op den 22 April jl. aan de geheime beraadslagingen van den Senaat onderworpen geworden; doch het zy door de ontrouw van eenen ambtenaar, of door een der leden van den Senaat, zyn al die stukken door de *Evening Post*, eene Nieuw Yorksche Courant, medegedeeld geworden.

Tot de jongste dagteekening uit de Vereenigde Staten toe, kende men den uitslag der beraadslagingen over die inlyving niet. De gezant van Mexico te Washington had nog zyne paspoorten niet genomen, maar heeft zich onttrokken aan alle gemeenschap met dat gouvernement.

KONSTANTINOPEL, 21 *Feb.* De gezanten der mogendheden dringen steeds aan op de afschaffing of wyziging van de wet, welke elk persoon, die de Mahomedaansche leer verlaat, ter dood veroordeelt. *Rifaat-pacha* beweert, dat deze wet een grondpilaar van den Islam is, en hy al de Ulema's tegen zich zou hebben, indien hy die wet aantastte. De gezanten vorderen alleen, dat degenen, die tot het Christendom terug keeren, niet ter dood zullen gebragt worden, en willen daarvan schriftelyke verzekering hebben. De Porte weigert hieraan te voldoen, en hierover zyn hevige botsingen ontstaan. De reis effendi, *Rifaat-pacha*, heeft Zondag een groot banket gegeven, waarop hy al de gezanten had genoodigd, hy hoopte welligt er een verzoeningsmaal van te maken, doch daar de Engelsche, Fransche, Sardinische en de meeste andere gezanten wegbleven, is dit niet gelukt. Op het einde van den maaltyd stelde de Oostenryksche gezant de gezondheid van den Sultan in, hetwelk *Rifaat-pacha* beantwoordde met een toast op alle mogendheden, die het opregt met de Porte meenen! Het liep in het oog, dat *Rifaat* op het woord *opregt* drukte.

KEULEN, 9 *Maart.* Het Missourium, het grootste de tot heden bekend geworden dier der antediluviaansche- of voorwereld, welks geraamte de heer *Koch*, thans in Hamburg, in Noord-Amerika heeft ontdekt, is voor het Zoölogische Museum te Berlyn aangekocht.

HET GEDENKTEEKEN VOOR DEN CHERUSKER-VORST HERMAN ZONDER BRANDEWYN GESTICHT. De bouwmeester van dit Monument, VAN BANDEL, schreef verleden jaar aan het Matigheidsgezelschap te *Hildesheim*: "By onzen steeds gevaarlyken arbeid kan ik alleen met bedaarde, voorzigtige en gezonde werklieden iets uitregten. De ondervinding heeft my geleerd, dat deze niet anders te erlangen zyn, dan zonder sterken drank. Ik vaardigde dus eenvoudig het bevel uit, dat op den berg en gedurende de werkuren geen brandewyn gedronken mogt worden. Slechts eenige weinige erge zuipers bleven weg; de overigen onderwierpen zich. De roode neuzen en tranende oogen zyn verdwenen; het werkvolk is gezond en sterk; het is nu eene vreugd het aan te zien. Menigeen, die te voren lusteloos en met bevende handen zyn werk deed, verrigt het nu met volle kracht en blyden moed. Kwetsuren komen zelden meer voor en genezen gemakkelyk. De orde wordt door niets meer gestoord, en het volk dankt my nu, dat ik mynen wil had doorgezet. Over het gedrag der arbeiders buiten de werkuren heb ik niets te zeggen; maar met innige vreugde verneem ik, dat er geene vechteryen meer voorvallen, dat hunne vrouwen en kinderen beter gekleed gaan, en dat ik hen ook in andere dingen wegens een beter huisbestuur hoor pryzen. God geve, dat de leer, die in dit voorbeeld ligt, erkend en behartigd mag worden!"

ZONDERLING TRANSPORT OP DEN SPOORWEG. De Straatsburger spoorweg heeft onlangs eenen zonderlingen passagier gehad. Een kameelpardel of giraffe werd op denzelven vervoerd. Dit schoone dier is voor de diergaarde te *Berlyn* bestemd. Men verzekert, dat het eerst twintig maanden oud is, en echter heeft het reeds eene hoogte van vier Nederlandsche ellen. Het had een wollen hemd aan, om het tegen de koude te beschermen, en keek met de volle lengte van zynen hals uit de kooi, waarin het opgesloten was. Zyn kornak of oppasser zat op eene soort van zeer hoog gestoelte, ten einde op gelyke hoogte met den kop van den giraffe te zyn. Beide deze bewoners van *Afrika* schenen geenen byzonderen smaak in de Europesche beschaving te hebben, en reisden, zoo het scheen, ongaarne met hulp van den stoom; men meende dit uit de medelydende blikken te kunnen lezen, waarmede zy elkander weêrkeerig aanzagen.

MISKEND NUT NAN SOMMIGE DIERSOORTEN. De Heer BRODLEY heeft, in een klein geschrift, bewezen, dat een paar musschen, om hunne jongen te voeden, wekelyks ongeveer 400 rupsen dooden. Hieruit volgt, dat deze byna overal vervolgde dieren meer nut dan schade doen. Hetzelfde is misschien, in zekere mate, met de mollen het geval. Ook de veldduiven heeft men in *Schotland* met opzigt hiertoe gadegeslagen, en tot opzettelyk onderzoek in elk jaargetyde geslagt. Zelfs in den zaaien in den oogsttyd vond men in hunne kroppen slechts ter naauwernood voor de helft korrels graan. Drie vierde deelen van het jaar voeden zy zich met onkruidzaden, wurmen en rupsen.

De *Allg. Preus. Zeitung* behelst eene Koninklyke verordening, op Kers-avond uitgevaardigd en van den volgenden inhoud:

"Wy *Frederik Wilhelm*, enz.

"Allen, die deze zullen lezen, onze groete vooraf. Van het menigvuldige verblydende, hetwelk onze tyd, onder de zegeningen van eenen langen vrede—dien God ons moge bewaren—te voorschyn brengt, kan bezwaarlyk iets grootere erkentenis en opmerking verdienen, dan de wyd verbreide pogingen om "langs den weg der vorming van genootschappen het natuurlyk en zedelyke lyden te leenigen." Deze poging is wezentlyk eene en dezelfde met die om het Christendom aan den dag te leggen—niet door twisten wegens belydenis of slechts in uiterlyk gebaar—maar veeleer in deszelfs geest en waarheid, te weten, in leven en handelen.—Doordrongen van de overtuiging, dat vele dier achtingswaardige genootschappen en maatschapyen *slechts dan* tot de volkomene werkzaamheid, voor welke zy vatbaar zyn, geraken kunnen, wanneer *een gemeenschappelyke band* hen om een besturend en aansporend middenpunt vereenigt, zoo hebben wy besloten de oudste Orde van ons huis, de maatschappy van de Zwanen-Orde, die juist vierhonderd jaar geleden door onzen in God rustenden voorvader den Aarts-kamerheer en Keurvorst *Frederik II.* gesticht en nimmer formeel opgeheven geworden is, weder te verlevendigen, en, passend voor het hierboven vermelde doel, nieuw in te rigten.—Reeds de geest der ten jare 1443 opgestelde statuten van deze Orde is geen andere dan "belydenis der Christelyke waarheid door de daad."—Wy hebben de zamenstelling van nieuwe statuten en de vorming van eenen besturenden ordes-raad bevolen, welks splitsing in afdeelingen tot leiding van de onderscheidene werkzaamheden der maatschappy eerlang zal volgen. Onze daarna eerst

volgende zorg voor den werkdadigen arbeid der maatschappy van de Zwanen-orde zal zyn het stichten van een Evangelisch moederhuis te Berlyn tot het verpleegen der zieken in groote gasthuizen. Aan de ordesteeken hebben wy die veranderingen gegeven, welke ons voor de tegenwoordige betrekkingen gepast zyn voorgekomen. De voor de doeleinden der orde onmiddelbaar werkende leden, te weten de oppassers en oppasters der lydenden, der berouwhebbende gevallenen, der gestraften, enz., alsook de geestelyken, aan welken het onmiddelbaar bestuur van stichtingen der maatschappy en de zielenzorg in dezelve toevertrouwd mag worden, dragen geen ordesteeken. De teekenen der Zwanen-orde zyn niet, gelyk die van andere orden, bestemd om als een sieraad van verdiensten, als eene onderscheiding verleend te worden; alleen de gouden keten der orde zullen wy in zeldzame gevallen als koninklyk eerengeschenk aan gekroonde hoofden en doorluchte personen verleenen. Integendeel zal de Zwanenorde *eene maatschappy* behooren te zyn, in welke men vrywillig intreedt, om zich werkdadig aan een van derzelver oogmerken te wyden, doch uit welke men ook zonder schande weder kan uittreden, wanneer men niet langer de roeping gevoelt, of in staat is, zich aan die werkzaamheid te wyden. De ambten en waardigheden der orde kenmerken alleen den kring van werkzaamheid der daarmede bekleeden en de nabyheid of den afstand, waarop zy van haar middenpunt staan. Mannen en vrouwen, zonder aanzien van stand of belydenis, kunnen, wanneer zy bereid zyn de pligten der orde op zich te nemen, in dezelve opgenomen worden. Wy zelven hebben, met onze zeer beminde gemalin, H. M. de Koningin, het grootmeesterschap der orde en daarmede het opperbestuur harer werkzaamheden aanvaard.

Alleen zoodanige stichtingen en vereenigingen, die van de orde uitgaan, staan van zelf onder ons bestuur en dat der ordesbeambten; alle andere daarentegen slechts dan, wanneer zy zelve, uit vryen wil, de opneming verlangen, en de orde haar voor haar doel gepast oordeelt. Wy zouden *die* deugd, welke, nevens dapperheid en trouw, het schoonste sieraad van ons beminde volk is, diep miskennen, byaldien wy ons vermeten wilden, met den glans en de moeiten eener orde ons in het heiligdom van stille weldadigheid, loonend en vorderend, in te dringen. Ons oogmerk is alleen dit: met *vereenigde krachten* op het aangeduide vruchtbare veld groote dingen te bewerken. Alles komt aan op den zegen Gods. Dien smeeken wy af over dit werk, ten einde het hernieuwde order-genootschap groeije en bloeije, en ten einde mannen en vrouwen uit alle belydenissen, standen en stammen van ons volk, in talryke vereeniging en edelsten wedyver bewyzen mogen, dat zy des Heeren Woord ter harte nemen: "Aan hunne vruchten zult gy hen erkennen."—In het bewustzyn, dat het doel, tot hetwelk wy de Zwanen-orde herstellen, een goed doel en dat het oogmerk daarby eeniglyk gerigt is op het uit den weg ruimen van tastbare gebreken; op de bevordering van heilzame inrigtingen, bevelen wy getroost en blymoedig onze stichting in de hoede van den Koning der Koningen. Onder Zynen zegen zal zich eene waarlyk edele schaar verzamelen, die het groote, heilvolle werk van onzen tyd met ernst en yver opvatten en bevorderen zal, doch tevens al het verderfelyke daarin ridderlyk te keer zal gaan, niet door kamp en stryd, niet door heimelyk woelen, maar wel door datgene, waarin *alleen* alle Christelyke belydenissen zich kunnen en moeten vereenigen, door werkdadige beoefening van den Goddelyken wil in overwinnings-zekerheid van den Goddelyken zegen. De zinspreuk der orde is:

God met ons!

Gegeven te Berlyn, op den vooravond van het Kersfeest 1843.

Frederik Wilhelm."

Antwerpen, 13 *Feb.* Hoe gewoon wy ook hier, (en dit hebben wy met vele andere plaatsen over geheel Europa gemeen) mogen zyn, in het excentrique, een woord door de locomotiven vry algemeen gemaakt, het voorbeeld van Parys te ontvangen en niet aan hetzelve te geven, zoo hebben wy het aan het vindings-vernuft van een onzer Antwerpsche jonge lieden te danken, van ditmaal eene uitzondering op den regel te maken en Parys een voorbeeld van zoo verregaande excentriciteit te geven, dat het niet anders denkbaar is of de jonge Parysche leeuwen zullen hetzelve, willens of niet, moeten volgen. In een woord de zoo kiesche, zoo fyne uitvinding der huwelyks-aanvragen en aanbiedingen door middel van de dagbladen is door eene andere, nog oneindig betere, overwonnen.

Zie hier de zaak; wy ontleenen haar aan het *Journal d'Anvers*. Een jong man hier ter stede, die zich vervaarlyk verveelt, en dien ten gevolge ook vervaarlyk vervelend is, heeft den inval gekregen om zyn eigen persoon in lotery te verloten. De Heer *V. E.* heeft daartoe eene lotery daargesteld van tienduizend briefjes, ieder van tien franken waarde, wy zeggen onbeschroomd *waarde*, want ofschoon zy die den prys zal trekken, het *non valeur* van den jongman op den koop toe zal moeten nemen, zoo levert het gezamelyk bedrag dier briefjes, indien allen geplaatst worden, een kapitaal van honderd duizend franken, en zal de aanstaande nog onbekende me vrouw mitsdien verzekerd zyn, van geenen man zonder *waarde* te trouwen. De briefjes luiden aan toonster; het eerst uitkomende is het eenige winnende en behaalt den eenigen prys: den man met zyn huwelyksgoed. De voorwaarden, om als geregtigde toonster van de briefjes en dus ook van het winnende op te komen, is van weeuwtje of meisje van tusschen de 18 en 30 jaren te zyn.—De lotery is sedert acht dagen opengesteld en men verzekert, dat er reeds *duizend* briefjes geplaatst zyn.

De stad Brussel heeft tegenwoordig binnen derzelver muren een aantal Fransche kwakzalvers, die zich voor artsen uitgeven. Het dagblad *Vlaemsch-Belgie* zegt daaromtrent: "Het is niet onaardig na te gaan, welke kunstjes zy verzinnen, om den Brusselaar het geld uit den zak te kloppen. Onlangs zyn zy op het denkbeeld gekomen, met het magnetismus eene soort van komedie te spelen, en de Fransche dagbladen kondigen in hoogdravende bewoordingen aan, dat eerlang een groote magnetische wedstryd zal plaats vinden, waarvan de pryzen in gouden gedenkpenningen zullen bestaan. Hoe men deze pryzen denkt te verdeelen, wordt niet gezegd. Het Vlaemsch-Belgie meent nu, dat dit op de volgende wyze geschieden kon: den zesden prys bekomt hy, die in den slaap door zyn achterhoofd lezen kan; den vyfden, die dwars door den muur der kerk van St. Gudula zien kan; den vierden, die uit Brussel ziet, wat op den dag van den wedstryd op den bodem van den put van Grenelle te Parys voorvalt. De derde prys valt hem te beurt, die, met den geest van waarzegging begaafd, op den rug liggende, weet te zeggen, wanneer de Vlamingers voor altyd den nek zullen buigen. Den tweeden prys bekomt hy, die met opene oogen, hoewel slapende, zeggen zal, welk onderscheid bestaat tusschen een aantal Brusselsche dagbladen en mannen, die door het Fransche ministerie betaald worden; terwyl eindelyk de eerste prys door hem zal worden behaald, die niet slechts het publiek, maar ook den magnetiseur foppen en voor den gek houden zal."

Schielyk Gevat. By eenen der beroemdste Fransche Schryvers van onzen tyd, die tevens by uitstek gierig is, kwam onlangs een zyner vrienden, die met deze woorden de kamer binnen trad. "Lieve vriend! ik ben waarachtig in de grootste verlegenheid van de wereld, en kom daarom by u,....." Hier stoorde hem de Schryver, die zyn' knecht schelde en dezen gelastte zyne vrouw te verzoeken eens even by hem te komen; terwyl hy zich tot zynen vriend wendde en zeide: "neem niet kwalyk, dat ik voor een oogenblik u stoor, om eene kleine huiselyke aangelegenheid; maar voor u geneer ik my niet, dat weet gy," Mevrouw kwam binnen, en haar te gemoet gaande, zeide hy: "Kind lief! ik heb gisteren de rekening van den bakker gekregen, en wacht den man straks terug, zeg hem toch, dat ik voor het oogenblik niet by kas ben, en niet voor het einde der maand hem kan voldoen. Gy weet, hoe het er met myne kas uitziet, en moet het dus maar met hem schikken zoo goed als gy kunt," Nu keerde hy zich weêr tot zynen vriend: "ga voort, vriendlief! thans ben ik geheel tot uwe dienst." Wat zou de de goede vriend doen? Hy moest nu iets anders verzinnen, en onze Schryver leende hem thans een gewillig oor en was de opmerkzaamheid zelf, nadat hy het hem bedreigend onweder had afgewend.

Rebecca's dochters. Van waar toch deze wonderlyke benaming, welke de vernielers der tolhekken in het Prinsdom *Wallis* hun zelven gegeven hebben? Eene engelsche Courant beantwoordt deze vraag aldus: "In het eerste boek van Mozes, hoofdst. XXII, vs. 17, zegt de Heere tot Abraham, onmiddelyk nadat deze zynen zoon ten offer had willen brengen: *En uw zaad zal de poorten zyner vyanden bezitten.* Abraham's zaad nu is Isaak en deszelfs nakomelingen. Isaak's nakomelingen zyn evenzeer kinderen van Rebecca. Aan dezen is beloofd, dat zy de poorten hunner vyanden bemagtigen zullen. Daar nu de misnoegden in *Wallis* de poorten der tolgaarders bemagtigen willen, hebben zy, om deze belofte op hen zelven toe te passen, den naam van Rebecca's kinderen aangenomen." (Zoo deze uitlegging gegrond is, ware het natuurlyker, dat zy zich Abraham's of Sara's kinderen genoemd hadden.)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerÿ van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prÿs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prÿs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.